

ODPROWADZACZ (2) *sb m*

N sg m odprow(a)dz(a)cz (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto towarzyszy komuś w drodze, członek orszaku (2) : Assectator – Odprowaezoą [!] [możliwa też lekcja: odprowadźca]. Calep 104b; Comitatus – Odprowadzacz, przewodni. Calep 220a.

Synonimy: glejtownik, przewodnik.

ZCh